

litenünk azt a gyümölcsöző, harmonikus kapcsolatot, amit a TIT Földtudományi Szakosztályával alakított ki.

— MIKLÓS GYULA sokrétű munkásságának egy másik fontos megnyilvánulása a *szakirodalom* terén kifejtett tevékenysége: a Földrajzi Közleményeket újraindulása óta, három évtizede — gyakran nagyon sanyarú technikai körülményeket leküzdve — igen körültekintően szerkeszti. (Erről szóló visszaemlékező gondolatai olvashatók a FK 1982/4. sz.-ában *Harminc év távlatából* címen.)

— Más irodalmi fórumokat is felhasználta, hogy a földrajzot széles körben népszerűsítse: 1957-ben egy időre sikerült fel-támasztania a háború előtt is igen népszerű

Földrajzi Zsebkönyv c. sorozatot, melyből Társaságunk évenként jelentős bevételhez jutott.

— A Gondolat Kiadónál eddig 3 kiadást megért *Európa* c. könyvben írt *Románia* c. munkájáért nívódíjjal jutalmazták.

— Összeállítója, elindítója és sok éven át gondozója volt a nagyon népszerű, ugyancsak a Gondolat Kiadónál megjelenő „Világjárók” sorozatnak.

MIKLÓS GYULA öt éve köszönt le a titkári posztról, de társaságunkhoz hű maradt. Aktív szerepet vállal választmányunk munkájában, és ma is ellátja folyóiratunk szerkesztését. Közhasznú szaktevékenységét több állami és szakmai kitüntetés fém-jelzi.

DR. VARGA LAJOS

ny. középiskolai tanár

VARGA LAJOS az 1930-as évek eleje óta egyik leghűségesebb tagja a Magyar Földrajzi Társaságnak.

CHOLNOKY kiváló tanítványa egész életét, munkásságát, harcát a tudás átadásáért olyan körülmények között vívta, amelyek nemhogy segítették, sőt, inkább gátolták az eredmények elérésében.

Nem kell bizonygatni, hogy Tiszaföldvár egyformán messzire esik valamennyi felső-oktatási, kutatási intézménnyel ellátott kultúrcentrumtól. Ennek ellenére VARGA LAJOS, lehetőségeihez képest, a maximumát nyújtotta annak, amit ilyen körülmények között meg lehetett tenni.

Míg tanított, diákjai az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen mindig és állandóan az elsők között szerepeltek.

Tudományos megszállottsága diákjaira is átragadt. Ezzel magyarázható az Odorvári-barlangrendszerhez tartozó, páratlan

szépségű Hajnóczy József-barlang általuk történt felfedezése 1971-ben, melynek méretét azóta a táborozások akalmával már másfél km-nyire bővítették.

VARGA LAJOS a létrehozója és kifejlesztője az ország eddigi egyetlen földrajzi múzeumának, a Tiszazugi Földrajzi Múzeumnak, melynek rendkívül gazdag és becses ismeretanyaga a főként általa gyűjtött ún. „Odorvári Földrajzi Gyűjtemény”.

Társasági munkássága — melyet mindig készséggel, önzetlenül vállalt — sem lebecsülendő. Bár, elszigeteltsége miatt, választmányunknak nem lehetett tagja, távolról is sokat segítette munkánkat.

Három vándorgyűlésünk (1972, 1973, 1977) szervezésében, lebonyolításában vállalt főszerepet vagy jelentős közreműködést.

Egy sereg vándorgyűlésről írt színvonalas krónikát.

b) Lóczy Lajos-émlékérmes

UDVARHELYI KÁROLY

kandidátus, ny. főiskolai tanár

UDVARHELYI (KENDOFF) KÁROLY Erdélyben, a régi Maros-Torda vármegyében, Nyárádmagyaróson született 1903. február 9-én.

1921-ben Kolozsváron tanítói, 1924-ben Budapesten földrajz-kémia-biológia-testnevelés szakos polgári iskolai tanári oklevelet szerzett. Tanári működését Mátészalkán a polgári iskolában kezdte. 1929-ben kiváló minősítése alapján Szegedre, a Polgári

Iskolai Tanárképző Főiskola gyakorló iskolájába helyezték, ahol a földrajz szakvezető tanári teendőt látta el.

Közben egymás után jelentek meg a tanulók aktivizálásával foglalkozó tanulmányai, amelyekben gyakorlati példákon mutatta be a jelenségek összefüggésének megvilágításával a földrajzi gondolkodás fejlesztését. A működő földrajztanárok munkáját nagymértékben segítette az 1933-